

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra aetate doctissimum diuersis temporibus missae

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Henricus Bebelius Iustingensis, Ioanni Reuchlin Phorcensi LL doctori S. D.
P.

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

EPIS. ILLVST. VIRORVM AD

quolibet horum animaliu caudam habere uel albam uel acutam,
non solum Aquilæ genus. Vale.

Henricus Bebelius Iustingensis, Ioanni Reuchlin
Phorcenfi LL doctori. S.D.P.

CVM ea de te fama sit apud omnes Germaniæ bonarum arti-
um studiosos uir humanissime idemq; doctissime, ut te co-
lant ament & uenerentur quasi aliquod numen a superis in
hanc terrarum calamitatem elapsum. Nec iniuria dixerim numen
quid enim rarius apud uitalem auram spirantes hac tempestate q̄
uirum adesse in nostra præsertim Germania, sicut tu es, qui & calle
at græcam linguam, cui latinus sermo tanquam natiuus famule-
tur, & cui nostro auo in hebræo calamo aliquem nō solum christi
colam, sed ne dum iudæum & apellam antepone re quis sine uerecū
dia queat. Quid commemorem Teutonas solum? cum id ne qui-
dem Galli uel latini sermonis principes Itali assequi uisi sunt. Vel
si qui id assecuti sint coruis albis rariores sint, cum paucissimi etiam
priscorum id attigisse legatur. Legimus inter christicolas Ausonia
linguæ principem sanctissimum Hieronymum plenariam habu-
isse scientiam harum trium principalium linguarum. Post eum uel
non fuerunt, uel ad meam cognitionem nō deuenere. Sed illis omif-
sis cum tuus honos & fama ad cunctorum studiosorum aures deue-
nerit, & te tam egregie doctum sensissem, uolui tibi meos iuueniles
ardores dicare, ea conditione ut ex innata tua mansuetudine & ob
honorem omnium politoris studii alumnorum, si quid mendæ in
ueneris in meis carminibus, tua lima & præclarissima uena ingenii
id emendare, & me in tuorum saltem famulorum ordinem recipere
digneris, nihil enim ultra expetere uelim nisi tuum fauorem. Ut
si quid in meam rem efficere queas, ad id te impigram reddere nō
erubeas. Si hoc ut spero feceris, de me poteris tibi polliceri dum ui-
ta mihi comes fuerit, semper honos nomenq; tuum laudeseq; mane-
bunt apud me, & omnes qui saltem meam musulā non erunt asper-
nati. Scripsi etiam ad illustrem principem Eberardum, sed heu fa-
torum immutabili serie ablatum ad superos, ad omniū Minerua
insignium perniciem & incommodum, sed de his in aliud tempus
Vale Germaniæ decus, & me in sinu tuæ mansuetudinis foueas. Ite-
rum uale, Anno. M. CCCC. XCVL

IO. REUCHLIN. LIBER PRIMVS

Henrici Bebelii Sapphicon ad eundem Ioan
nem Reuchlin.

Cagnion magnum specimen Sueuis
Te parens rerum uoluit nitere
Ante mortales, uelut ante Phœbus
Sydera splendent.

Optimis fulges superum fauore
Dotibus sane ingeniis uigentis
Ipse natura ut uideare cunctas
Nosse camœnas

Seu uelis græcas latias ue musas
Aut hebræorum tonitasse scripta
Optime calles nitidus per orbis
Climata uasti.

Seu profam quæras modularis apte
Verba non certis numeris canenda
Verba diuini Ciceronis arma
Faris amœnæ.

Si cupis sanctos latices adire
Castali fontis Clarii ue uatis
Serta daphnea emeruisse possis
Tempora circum.

Seu lubet regum celebres triumphos
Atq; captiui exuuias cruentas
Pangis ut uatis tuba Mantuani
Bellica uerba.

Seu lubet focco aut Sophoclis cothurno
Optime certas, tenui ue plectro
Pindari & Sapphus fidibus canoris
Carmina scribis.

Flebilis seu uis elegos misellos
Et puellarum calidos amores
Lydiæ quondam resonas calentes
Pectoris ignes.

Pluribus quid te memorem peritum?
Quem nihil iuris latuit sacrati

EPIS. ILLVST. VIRORVM AD

Casaris leges memori retentas
Pectore doctus.

Ardua & magna moderaris arte
Principum paucis adeunda facta
Dona uirtutis tribuit benigni
Syderis astrum.

Vltimo crassas placidis ocellis
Vt soles, nostras foueas camœnas
Sufficit nobis heliconis amnis
Pauca ripa.

Et rudi plectro teneris sub annis
Collibet sacras aditare musas
Incitor fato ex adytis & imis
Numine Phœbi:

Henrici Bebelii Elegia ad eundem Ioannem Reuchlin
Phorcensem LL.doctorem.

Miraris si forte tuus accedet ocellos
Mufula nostra rudis, uisere nisa diem
Nyctimene ueluti tenebras si forte perosa
Egreditur specubus non bene lucis amans.
Fit sonitus uolucrum, nam circum penniger ales
Deuolitat, clamor sydera pulsat iners.
Quisq; nocere parat, nunc hoc nunc capitur illo
Omnis enim miseræ est insidiosus aui.
Sic mea arundo pauet tenui subnixa pudore
Ventosi critici triste supercilium.
Quæ prius in lucem nunquam procedere uisa
Non æquam trutinam rite subire timet.
Tam quid enim sanctum? diuino uel Ioue dignum
Quod non liuor edax dente nigrante petit,
Te tutore tamen superas gradietur in auras
Et si sit timor huic nomen in ore tuum
Castalides dudum nostra regione fugatæ
Exilium miseræ sustinuere deæ,
Et queritur quisquis diuina Palladis arte
Candidus Aonium continuïsse nemos.

IO. REUCHLIN. LIBER PRIMVS

Credo equidem uerum non alite fallor inani
 Pierides nostris ædibus isse procul.
 Flumina Pegafidum sumnio demersa profundo
 Tam libuit Sueuis temnere dona deum.
 Ni fueris pridem nostrum delapsus in æuum
 Musarum donis inuigilasse uolens.
 Colligis & condis flauus quæ dictat Apollo
 Dignus es a sera posteritate coli.
 Nam tibi grandiloquis maior facundia rebus
 Ingenioq; tuo flumina larga colunt.
 Carminibus Geticum uatem potes Orphea doctus
 Vincere, & Iliados nobile cedit opus.
 Qui legis historias gentis monumenta uetustæ
 Quas condis proprias postera turba leget.
 Quicquid tum demum docuit recutitus Apella
 Hebræo calamo noscere cura fuit.
 Literulas graias quo non edoctior alter
 Germanus, latias doctus ubiq; tenes.
 Sic tua fama potest geminum penetrare cubile
 Solis & arctos tum calidosq; Lybas.
 Atq; tuum nomen poterit neq; longa uetustas
 Perdere, dum mundo Phœbe corusce micæ.
 Ergo sinu placido foueas pater optime uatum
 Rustica distabit quicquid auena tibi.
 Atq; tuos inter famulos numerarier opto
 Ut nos erudiat docta Minerua tua.
 Henricus Bebelius Iustingensis polioribus literis præfectus
 in Gymnasio Tubingensi S.D.P. Ioanni Reuchlin
 Phorcensi legum, poetices, omnisq; literaturæ
 uiro consultissimo, atq; antistiti præ
 ceptori suo.

ET si parum tibi sum cognitus uir eruditissime, nec ulla extant
 merita, ppter quæ iure quicq; a te efflagitare possim, nõ tñ tem
 perabo mihi quin audacter tuæ eruditionis iudiciũ requiram,
 animatus uel hoc uno, qd sciam te liberalium disciplinarum studi
 is expolitissimũ. Vnde tanq; ex fonte uberrimo mãsuetudinem cæ